

DECIZIE

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Valentina Clevadi
Iurie Bejenaru
Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursurile declarate de către Societatea pe Acțiuni „Sigma” și Agenția Proprietății Publice pe lângă Ministerul Economiei al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Introsco” și Societății pe Acțiuni „Sigma” împotriva Guvernului Republicii Moldova, Ministerul Economiei al Republicii Moldova și Agenției Proprietății Publice pe lângă Ministerul Economiei al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Societatea pe Acțiuni „Sigma”, Agenția Proprietății Publice pe lângă Ministerul Economiei al Republicii Moldova și Guvernul Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 18 noiembrie 2014, prin care acțiunea Societății pe Acțiuni „Sigma” a fost respinsă, iar acțiunea Societății pe Acțiuni „Introsco” a fost admisă,

constată:

La 10 mai 2011, SA „Introsco” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului RM, Ministerului Economiei al RM și Agenției Proprietății Publice pe lângă Ministerul Economiei al RM cu privire la contestarea actului administrativ (f. d. 3, vol. I).

În motivarea acțiunii a invocat că la 24 martie 2011, Guvernul RM, la inițiativa Ministerului Economiei al RM, a aprobat Hotărârea nr. 194 „Cu privire la reorganizarea unor întreprinderi de stat și transmiterea patrimoniului proprietate publică a statului din gestiune economică a unor societăți pe acțiuni”, prin care a fost acceptată propunerea Ministerului Economiei privind reorganizarea ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” prin fuziune (absorbție) cu întreprinderea de Stat de Alimentație Publică „Orizont-Vest”, fiind dispus că Ministerul Economiei să asigure reorganizarea ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” prin absorbția Întreprinderii de Stat de Alimentație Publică „Orizont-Vest”, în conformitate cu legislația în vigoare; se transmite din gestiunea economică a SA „Introsco” în gestiunea ÎS „Direcția

pentru Exploatarea Imobilului”, administrată de Ministerul Economiei, căminul, amplasat în mun. Chișinău, str. Alecu Russo, nr. 9/2, proprietate publică a statului; se transmite din gestiunea economică a SA „Introsco” în administrarea Agenției Proprietății Publice pe lângă Ministerul Economiei, bunul proprietate publică a statului - Pensiunea „Colos” (blocul nr. 2 și ospătăria), amplasat în Ucraina, r-nul Berezanshii, s. Coblevo. Hotărîrea care a fost publicată în Monitorul Oficial al RM nr. 46-52 (3842-3848) din 01 aprilie 2011 și avînd termen de executare 30 zile.

Consideră Hotărîrea Guvernului menționată în partea ce ține de pct. 3 și pct. 4, ilegală și abuzivă, prin care i-a fost încălcat dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile.

Menționează că prin scrisoarea nr. 62 din 01 aprilie 2011 adresată Guvernului RM, Ministerului Economiei al RM și Agenției Proprietății Publice, societatea și-a exprimat dezacordul, solicitînd abrogarea pct. 3 și pct. 4 din hotărîre în partea ce ține de SA „Introsco” și transmiterea în proprietatea societății a bunului imobil cu numărul cadastral 00414.314.01, bloc locativ din str. Alecu Russo, nr. 9/2 - cămin de tip pat-loc, destinat necesităților de cazare a salariaților întreprinderii la prețul de 227666,18 lei.

Afirmă că prin scrisoarea nominalizată Guvernul RM a fost informat că Ministerul Economiei al RM a înaintat spre aprobare un proiect de hotărîre ce conține informație denaturată, neîntemeiată juridic.

Referitor la căminul indicat a informat că aceasta a fost construit în scopul cazării angajaților societății și prin decizia Sovietului orașenesc Chișinău de deputați ai norodului nr. 19/11 din 31 iulie 1978, SA „Introsco” (succesorul în drept a „Электроточприбор”), i-au fost transmise 105 camere (blocurile 1-5, 9-51), pentru cazarea angajaților societății. La moment, 103 camere sunt ocupate de angajații și foștii angajați ai societății, iar camere sunt ocupate de persoane neangajate la întreprindere, în baza contractului.

Indică că la fel s-a constatat că la etapa privatizării societății căminul nominalizat, a fost exclus ilegal din activele societății supuse privatizării, deoarece căminul din str. Russo, nr. 9/2 a fost construit pentru cazarea angajaților SA „Introsco” și a servit pentru necesitățile de cazare a angajaților societății și nu al altor agenți economici, acesta, cu valoarea estimată la data privatizării în mărime de 227666,18 lei, nu cade sub incidența pct. 14 lit. a) și g) din Regulamentul cu privire la reorganizarea în societăți pe acțiuni a întreprinderilor de stat și de arendă, supuse privatizării, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 287 din 13 mai 1994, cu modificările operate prin Hotărîrea pentru măsurile de realizare a Legii nr. 390-XIII din 15 martie 1995 „Cu privire la Programul de stat de privatizare pentru anii 1995-1996” nr. 316 din 17 mai 1995 și respectiv trebuia inclus în capitalul statutar al societății, pe cînd acesta ilegal nu a fost inclus, astfel societatea a fost lipsită de un bun imobil de importantă strategică.

Cu privire la Pensiunea „Colos” (blocul nr. 2 și ospătăria), amplasată în Ucraina, r-nul Berezanshii, s. Coblevo, afirmă că a fost indicat că acest bun este proprietate privată a societății, fapt confirmat prin titlul de proprietate eliberat de Ucraina seria CAA nr. 276153 din 28 decembrie 2004 și contractul de arendă a terenului aferent semnat pe termen de 49 ani.

Susține că Ministerul Economiei, în persoana împuternicită de a administra proprietatea publică - Agenția Proprietății Publice, a cunoscut acest fapt, dar a indus în eroare Guvernul RM.

Argumentează că faptul dat se confirmă prin hotărârea Judecătorei Economice de Circumscripție din 06 februarie 2009 (nr. 2e-3134/09, 2e-8811/08) și decizia Curții de Apel din 28 aprilie 2009 (dosar nr. 2ae-329/2009), prin care a fost respinsă acțiunea depusă de către Agenția Proprietății Publice de pe lângă Ministerul Economiei și Comerțului al RM împotriva SA „Introsco” cu privire la obligarea societății de a semna actul de predare-primire a cantinei, blocului nr. 2 a pensiunii „Colos” din Ucraina, regiunea Nicolaev, r-nul Berezanca, s. Coblevo și prezentarea spre executare a actului de predare-primire, prin care acțiunea a fost respinsă. Prin hotărârile instanțelor de judecată s-a stabilit că solicitările Agenției din acțiune sunt neîntemeiate juridic. Iar prin Hotărârea Guvernului nr. 194 din 24 martie 2011 abuziv se solicită repetat același lucru, fapt prin care se încalcă flagrant dreptul de proprietate al societății. La fel, se confirmă și prin darea de seamă privind bunurile aflate în gestiunea economică prezentată de către societate prin scrisoarea nr. 281 din 22 septembrie 2010, înregistrată de către Agenția Proprietății Publice de pe lângă Ministerul Economiei la 23 septembrie 2010.

Consideră că Guvernul RM a adoptat o hotărâre, prin care încalcă dreptul de proprietate garantat de art. 46 din Constituția Republicii Moldova, art. 315 și art. 316 Cod civil.

Indică că pînă în prezent Guvernul RM nu a prezentat un răspuns la dezacordul societății. Iar prin scrisoarea nr. 21-1799 din 18 aprilie 2011, Ministerul Economiei al RM, examinînd la indicația Guvernului RM demersul SA „Introsco” referitor la legalitatea Hotărîrii Guvernului nr. 194 din 24 martie 2011, în partea ce ține de transmiterea unor bunuri proprietate de stat (căminul din mun. Chișinău, str. Alecu Russo, nr. 9/2 și pensiunea „Colos” din s. Coblevo, Ucraina) a dat un răspuns evaziv și superficial.

Invocă dezacordul cu răspunsul Ministerului Economiei al RM, susținînd că este neîntemeiat argumentul Ministerului Economiei RM precum că SA „Introsco” a refuzat de nenumărate ori să inițieze schimbarea statutului căminului din str. Alecu Russo, nr. 9/2, mun. Chișinău, deoarece încă în anul 2000, societatea s-a adresat organelor de resort (Ministerului Mediului și amenajării teritoriului al Republicii Moldova și Centrului de medicină preventivă) care urmează să elibereze autorizații de funcționare, referitor la schimbarea statutului căminului însă societatea a fost informată că schimbarea statutului din cămin de tip pat-loc în cămin de tip pat-cameră necesită o reconstruire considerabilă, care poate fi efectuată numai în baza unui proiect elaborat, avizat și aprobat în ordinea stabilită.

Astfel, schimbarea statutului căminului necesită investiții financiare considerabile, iar adoptarea deciziei privind efectuarea investițiilor capitale ține de competența adunării generale a acționarilor sau consiliului societății. Pînă în anul 2008, inclusiv, statul a deținut poziția de control în capitalul social al societății, iar majoritatea membrilor Consiliului Societății erau reprezentanți ai Statului, care era și proprietarul nemijlocit al căminului. Respectiv, schimbarea statutului căminului nu ținea doar de competența organului executiv al societății, dar și de decizia proprietarului căminului, în coordonare cu alte organe competente. Astfel, acuzarea societății precum că a refuzat schimbarea statutului căminului este vădit neîntemeiată.

Mai indică că prin scrisoarea nr. 54 din 24 martie 2011, societatea din considerentul că căminul ilegal nu a fost inclus în capitalul social al societății, a solicitat transmiterea în proprietate a acestuia contra plată și nu gratuit după cum a interpretat Ministerul Economiei.

Solicită abrogarea prevederilor Hotărârii Guvernului RM nr. 194 din 24 martie 2011 și anume pct. 3, prin care s-a dispus de a transmite din gestiunea economică a SA „Introsco” în gestiunea ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului”, administrată de Ministerul Economiei, căminul, amplasat în mun. Chișinău, str. Alecu Russo, nr. 9/2, proprietate publică a statului și pct. 4 (pct. 3 din Anexă la HG), prin care a fost transmis din gestiunea economică a SA „Introsco” în administrarea Agenției Proprietății Publice pe lângă Ministerul Economiei, bunul proprietate publică a statului - pensiunea „Colos” (blocul nr. 2 și ospătăria), amplasat în Ucraina, r-nul Berezanshii, s. Coblevo și obligarea Ministerului Economiei al RM de a transmite căminul din str. Alecu Russo, nr. 9/2 mun. Chișinău în proprietatea SA „Introsco” contra plată, la prețul de 227666,18 lei.

La 08 iunie 2011 SA „Sigma” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, solicitând anularea art. 4 al Hotărârii Guvernului RM nr. 194 din 24 martie 2011, în partea ce ține SA „Sigma”, prin care s-a dispus transmiterea bunurilor proprietate publică a statului din gestiunea economică a societăților pe acțiuni în administrarea Agenției Proprietății Publice de pe lângă Ministerul Economiei, conform anexei și anume anularea pct. 1 și 2 ale anexei la Hotărârea Guvernului nr. 194 din 24 martie 2011: 1. SA „Sigma”/Baza de odihnă „Luci”/Ucraina, r-nul Tatarbunar, s. Lebediovka; 2. SA „Sigma”/Baza turistică „Moldova”/Ucraina, r-nul Rahov, s. Iasini (f. d. 70-72, vol. I).

În susținerea pretențiilor sale a indicat că dezacordul cu Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 194 din 24 martie 2011 în partea prin care s-a hotărât de a transmite bunurile întreprinderii în administrarea Agenției Proprietății Publice și anume a bazei turistice „Moldova” și bazei de odihnă „Luci” amplasate în Ucraina.

Menționează că a depus cerere prealabilă la 27 aprilie 2011, prin care s-a exprimat dezacordul cu această hotărâre, la care a fost primit refuzul Ministerului Economiei, prin răspunsul nr. 21-2490 din 18 mai 2011.

Consideră că acest răspuns este unul formal, iar argumentele expuse sunt declarative.

Invocă că Societatea pe Acțiuni a fost o întreprindere de stat, însă din 1995 s-a început privatizarea, unde conform Declarației cu privire la constituirea societății pe acțiuni din 01 septembrie 1995 a fost împărțit patrimoniul întreprinderii în 2 părți: obiecte care au participat la formarea capitalului statutar al întreprinderii și bunuri transmise în gestiune economică.

Afirmă că printre bunurile transmise în gestiune economică sunt și baza turistică „Moldova” evaluată la 1611447 lei și baza de odihnă „Luci” evaluată la 21095 lei, bunuri care au fost construite din surse proprii ale SA „Sigma”.

Indică că dacă statul pretinde la moment asupra bunurilor nominalizate mai sus, aceste bunuri trebuiau să fie transmise-primate documentar de către un organ de stat la balanță cu micșorarea activelor societății și mai apoi transmise în gestiune economică la SA „Sigma”, însă un asemenea act de primire-predare nu a fost efectuat.

Insistă că bunurile au rămas la SA „Sigma” în bilanț și au format capitalul propriu.

Consideră că conform Hotărîrii de Guvern al RM din 1997 aceste bunuri au fost indexate în rezultatul căruia s-au mărit rezervele SA „Sigma”.

Din anul 1995 aceste bunuri se află la evidența societății, unde a fost calculată uzura, achitată paza, sau efectuat reparații ce au fost întreținute ca toate celelalte bunuri ce se află la bilanțul întreprinderii.

Menționează că în vara anului 2008 statul a vîndut pachetul său de acțiuni (71%), unde în raportul financiar al societății prezentat potențialilor cumpărători au fost incluse și aceste bunuri care au influențat la prețul pachetului de acțiuni, astfel prețul unei acțiuni care era de 10 lei a crescut pînă la 30 lei. La momentul de față SA „Sigma” este întreprindere privată.

Afirmă că la 31 martie 2011 costul rămas la evidența din obiectele pe termen lung care sunt exploatați în suma de 3381403,95 lei, inclusiv baza turistică „Moldova” - 3284235,93 lei.

Timp de 16 ani au fost trecute la cheltuieli o parte din obiectele uzate, care mai departe nu erau folosite, iar cele care au rămas prin amortizare se includ în cheltuieli în perioada de gestiune.

Invocă că baza turistică „Moldova” a fost declarată la formarea societății la 01 septembrie 1995 în sumă de 1611447 lei, care se află din 31 martie 2011 la evidența în bilanț și formează capitalul propriu al societății.

Mai indică că pînă în prezent societatea a achitat pentru baza turistică „Moldova” în baza amortizării suma de 2239685,23 lei, care în cazul că nu era proprietara acestei nu trebuia să achitate statului, deoarece cheltuielile de uzură le achită doar proprietarul.

Consideră că în cazul transmiterii acestor bunuri în conformitate cu Hotărîrea Guvernului contestată, va avea loc exproprierea abuzivă a proprietății private a SA „Sigma”, care va înregistra pierderi considerabile în sumă de 5957632 lei, ceea ce va influența negativ activitatea economică și în primul rînd vor fi afectați acționarii.

Își întemeiază acțiunea în baza prevederilor Constituției, Primului Protocol Adițional la Convenție și art. 332 al Codului civil, uzucapiunea imobiliară.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2011 a fost conexat într-un singur proces, acțiunea SA „Introsop” împotriva Guvernului RM, Ministerului Economiei al RM și Agenției Proprietății Publice pe lîngă Ministerul Economiei al RM cu privire la contestarea actului administrativ și acțiunea SA „Sigma” împotriva Guvernului RM cu privire la contestarea actului administrativ (f. d. 66-67, vol. I).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2012 au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Ana Cereș, Olga Balan, Andrei Țurcanu, Cornelia Gabura, Andrei Spataru, Anatolie Țurcanu, Gheorghe Zbereanu, Ana Bucur, Dionis Cojocar, Ion Jantuan, I. Caraman, Zinaida Cenup, Olga Bogoslovscăia, Maria Vîrtosu, Nicolai Ganga, Aliona Usatenco, Alexei Șchiopu, Ion Rotaru, Valeriu Burea, Georgeta Pîrvu, M. Rotundu, Sergiu Bateev, Petru Covrig, Maria Britcaru, Ilie Rotari, Ala Bitca, Lidia Creangă, Eugeniu Bardiucov, Ana Botnari, Vlad Barbu, Iulia Marcuța, Constantin Boaghe, Valentina Filip, Valentina Haralampie, Elizaveta Cușnir, Nina Tripac, F. Calugarean, Anastasia Botnari, Vera Ursu, Leonida Cernomaz, Margareta Orbu, Andrei Nicov, Ion Savciuc, V. Aupol, Gavril Bogaci, Elizaveta Iatzen, Nina Chiforișina, Zinaida Budeci, Gheorghe Țurcanu, Boris Stavila și Ira Bateeva (f. d. 230, vol. I).

În cadrul dezbaterilor judiciare reprezentantul SA „Introscop” a depus cerere de renunțare parțială de la pretențiile sale și anume la pretențiile cu privire la abrogarea prevederilor Hotărîrii Guvernului RM nr. 194 din 24 martie 2011 în partea pct. 3, prin care s-a dispus de a transmite din gestiunea economică a SA „Introscop” în gestiunea ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului”, administrată de Ministerul Economiei, căminul amplasat în mun. Chișinău, str. Alecu Russo, nr. 9/2, proprietate publică a statului și cu privire la obligarea Ministerului Economiei al RM de a transmite căminul din str. Alecu Russo, nr. 9/2, mun. Chișinău în proprietatea SA „Introscop” contra plată, la prețul de 227666,18 lei (f. d. 241-244, vol. I).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2012 a fost admis renunțul SA „Introscop” la cerința cu privire la pct. 3 din Hotărîrea Guvernului RM nr. 194 din 24 martie 2011 - transmiterea din gestiunea economică a SA „Introscop” în gestiunea ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului”, administrată de Ministerul Economiei, căminul amplasat în mun. Chișinău, str. Alecu Russo, nr. 9/2, proprietate publică a statului și a fost încetat procesul în partea dată (f. d. 254-verso, vol. I).

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2012 a fost admisă acțiunea SA „Introscop” și SA „Sigma”, anulată Hotărîrea Guvernului RM nr. 194 din 24 martie 2011 în partea ce ține transmiterea în administrarea Agenției Proprietății Publice pe lângă Ministerul Economiei RM a Pensiunii „Colos” (blocul nr. 2 și ospătăria), amplasat în Ucraina, r-l Berezanschi, s. Coblevo, ce aparține SA „Introscop”, cât și a Bazei de odihnă „Luci” din s. Lebediovca, r-l Tatarbunar, Ucraina și a Bazei turistice „Moldova” Ucraina, r-l Rahov, s. Iasini, ce aparține SA „Sigma” (f. d. 267-276, vol. I).

La 22 iunie 2012 Agenția Proprietății Publice a declarat recurs împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd admiterea acestuia, casarea hotărîrii și emiterea unei noi hotărîri cu privire la respingerea acțiunii (f. d. 280-283, vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 martie 2013, au fost admise recursurile declarate de către Agenția Proprietății Publice pe lângă Ministerul Economiei al RM și Guvernul RM și casată integral hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2012 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SA „Introscop” și SA „Sigma” împotriva Guvernului RM, Ministerului Economiei al RM și Agenției Proprietății Publice pe lângă Ministerul Economiei al RM cu privire la contestarea parțială a actului administrativ, cu remiterea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău (f. d. 346-360, vol. I).

La 25 iunie 2013, reprezentantul SA „Introscop” a depus cererea privind concretizarea pretențiilor din acțiune solicitînd: abrogarea prevederilor Hotărîrii Guvernului RM nr. 194 din 24.03.2011 în partea pct. 4 (pct. 3 din Anexa la Hotărîrea Guvernului – a transmite din gestiunea economică a SA „Introscop” în administrarea Agenției Proprietății Publice pe lângă Ministerul Economiei, bunul proprietate publică a statului – Pensiunea „Colos” (nr. 2 și ospătăria), amplasată în Ucraina, raionul Berezanschi, s. Coblevo; obligarea Ministerului Economiei al RM de a transmite căminul din str. Alecu Russo, nr. 9/2, mun. Chișinău în proprietatea SA „Introscop” contra plată, la prețul de 227666,18 lei (f. d. 57-68, vol. II).

Prin închirierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 19 noiembrie 2013, a fost admis demersul Agenției Proprietății Publice și s-a atras OOO „Еридгрой Продакшин” în calitate de intervenient accesoriu pe dosarul civil la cererea de chemare în judecată a SA „Introscop” către Guvernul RM, Ministerul Economiei,

Agencia Proprietății Publice, intervenienți accesorii locatarii căminului situat în str. Alecu Russo, 9/2, mun. Chișinău cu privire la anularea parțială a actului administrativ (f. d. 98-99, vol. II).

Prin închirierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 20 iunie 2014, au fost respinse demersurile reprezentantului locatarilor căminului str. Alecu Russo, 9/2, mun. Chișinău privind separarea pretențiilor SA „Introsco” în cauza civilă nr.3-24/2014 într-un proces separat și chestiunea de scoatere de pe rol a cererii de concretizare a pretențiilor SA „Introsco” din 25 iunie 2013, ca fiind neîntemeiate (f. d. 164-166, vol. II).

La 26 septembrie 2014, reprezentantul SA „Introsco” în bază de procură din 30 ianuarie 2014, Balan Elena a depus cererea prin care a solicitat renunțarea la pretențiile invocate, cu referință la căminul din str. Alecu Russo, nr. 9/2 și anume în partea ce ține de obligarea Ministerului Economiei al RM de a transmite căminul din str. Alecu Russo, nr. 9/2, mun. Chișinău în proprietatea SA „Introsco” contra plată, la prețul de 227666,18 lei (f. d. 239-242, vol. II).

Prin închirierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 29 septembrie 2014, s-a admis cererea reprezentantului SA „Introsco”, Balan Elena privind renunțul parțial la acțiune, s-a încetat procedura pe capătul de cerere al SA „Introsco” către Guvernul RM, Ministerul Economiei al RM, Agenția Proprietății Publice privind obligarea Ministerului Economiei al RM de a transmite căminul din str. Alecu Russo, nr. 9/2, mun. Chișinău în proprietatea SA „Introsco” contra plată, la prețul de 227666,18 lei (f. d. 247, vol. II).

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 18 noiembrie 2014, s-a respins cererea de chemare în judecată a SA „Sigma” împotriva Guvernului RM, Ministerul Economiei al RM și Agenției Proprietății Publice pe lângă Ministerul Economiei al RM cu privire la contestarea parțială a actului administrativ ca fiind neîntemeiată, s-a admis cererea de chemare în judecată a SA „Introsco” și s-a anulat Hotărârea Guvernului RM nr. 194 din 24 martie 2011 în partea ce ține de transmiterea din gestiune economică a SA „Introsco” în administrarea Agenției Proprietății Publice pe lângă Ministerul Economiei al RM a Pensunii „Colos” (bloc nr. 2 și ospătăria) amplasată în Ucraina, r-l Berezanshii, s. Coblevo (f. d. 44-50, vol. III).

Prin decizia Curții de apel Chișinău din 29 septembrie 2015, au fost respinse cererile de apel declarate de Agenția Proprietății Publice pe lângă Ministerul Economiei al RM, Guvernului RM și SA „Sigma” și menținută hotărârea primei instanțe (f. d. 114-120, vol. III).

La 24 noiembrie 2015, SA „Sigma” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțial hotărârea primei instanțe cu pronunțarea unei noi decizii de admitere drept întemeiată a cererii de chemare în judecată înaintată de SA „Sigma” către Agenția Proprietății Publice privind anularea pct. 1 și pct. 2 din Anexa Hotărârii Guvernului nr. 194 din 24 martie 2011 (f. d. 123-126, vol. III).

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

Menționează că, în conformitate cu pct. 4 a Hotărârii Guvernului nr. 194 din 24 martie 2011, este indicat doar fraza „se transmite bunurile proprietate publică a statului din gestiunea economică a societăților pe acțiuni în administrarea Agenției de Proprietăți Publice de pe lângă Ministerul Economiei conform anexei”. În anexă la pct.

1 este indicat bunul care urmează să fie transmis și anume baza de odihnă „Luci” din Ucraina, r-l. Tatarbunar, sat. Lebediovka.

În acest sens în privința bunului sus enunțat menționează că, instanța de fond și de apel nici nu a dorit să examineze probele SA „Sigma” care expres indică că acest bun nu există încă din anul 2009, ori baza de odihnă „Luci” constă din căsuțe din lemn care au fost construite din resursele proprii ale SA „Sigma” (fapt confirmat și de protocoalele prezentate de Agenție din 09 februarie 2006 și 24 ianuarie 2005) încă în anul 1975. Ținând cont că doar căsuțele au fost construite de SA „Sigma”, iar terenul era proprietatea Ucrainei, SA „Sigma” urma să întrețină doar aceste căsuțe din lemn, însă după îndelunga exploatare a acestora, podelele au putrezit, iar casele s-au dărâmat, ceea ce a dus la întocmirea proceselor-verbale de casare integrală a căsuțelor, prin urmare uzura acestora a depășit 100 %.

Astfel, susține că, în prezent nu există baza de odihnă „Luci” din motivul casării acesteia.

Reieșind din cele menționate, afirmă că baza de odihnă „Luci” de la construcția ei, pînă în 2009, s-a aflat la evidența SA „Sigma” fiind înregistrată în activele ei, anume SA „Sigma” a avut obligația de lichidare a acestuia bun, fiind făcută inventarierea corespunzătoare, calcularea uzurii, și casarea conform legii a acestui bun.

Prin urmare statul în persoana Agenției de Privatizare la acel moment, nici nu a binevoit să înscrie măcar acel bun în contabilitatea sa, începînd cu anul 1995, fiind încălcat expres mai multe prevederi legale.

Totodată invocă că instanța de fond și instanța de apel la pronunțarea hotărîrilor nu au ținut cont de faptul că și baza de turistică „Moldova” (indicată în anexa Hotărîrii Guvernului nr. 194 din 24.03.2011 în pct. 2) din Ucraina, r-l Rahov, sat. Iasini, tot a fost construită din sursele proprii ale SA „Sigma”.

Susține că baza turistică „Moldova” de la momentul construirii acesteia pînă la ziua de azi se află la evidența SA „Sigma” și este inclusă în activele acesteia, deci participă la identificarea patrimoniului SA „Sigma” la stabilirea costului acțiunilor acesteia, și la dările de seamă anuale care sunt prezentate tot statului. Valoarea de bilanț a acesteia fiind de 5205051,30 lei, acesta fiind costul real al bazei de odihnă, cost identificat datorită activității SA „Sigma”, căci de la construire pînă în prezent, anume SA „Sigma” a întreținut acest bun ca un proprietar, l-a construit, la îmbunătățit, și la moment îl deține în activele sale ca un proprietar.

De asemenea, invocă că prima instanță și instanța de apel nu au menționat faptul că SA „Sigma” a inițiat în Ucraina un doar civil privind constatarea dreptului de proprietate asupra bazei turistice „Moldova” din r-l Rahov, sat. Iasini, fapt ignorat și de către Agenția Proprietăți Publice.

La fel a indicat că instanța de fond și instanța de apel, eronat a examinat legea materială și anume Regulamentul cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor, organizațiilor, instituțiilor de stat, a subdiviziunilor lor, clădirilor, edificiilor mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 688 din 09 octombrie 1995, or regulamentul în cauză indică expres procedura de transmitere a bunurilor în administrarea statului, iar nerespectarea acesteia presupune neexecutarea Deciziei de transmitere a bunurilor.

Prin urmare, insistă că Hotărîrea Guvernului nr. 129 din 24 martie 2011, a fost adoptată fără a fi verificată în prealabil informația privind bunurile cu nr. 1 și nr. 2 din anexă, ceea ce duce la anularea acesteia.

La 30 noiembrie 2015, Agenția Proprietății Publice pe lângă Ministerul Economiei al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia și emiterea unei decizii prin care să fie casată decizia instanței de apel și să fie casată parțial hotărârea primei instanțe în partea în care a fost admisă acțiunea SA „Introsco” (f. d. 127-129, vol. III).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul în raport cu decizia instanței de apel care a admis erori substanțiale în cadrul examinării apelului, circumstanțe care constituie temei de casare, cu remiterea cauzei la re judecare.

Astfel, menționează că în procesul reorganizării, AP „Introsco” în societate pe acțiuni un șir de bunuri aflate la balanța societății cu valoarea estimativă totală de 3004919,99 lei, inclusiv pensiunea „Colos-2” din s. Coblevo cu valoarea de 186941,02 lei, nu au fost incluse, de către stat, în capitalul social al SA „Introsco”. Astfel, acestea constituie proprietatea statului și aparține societății doar cu drept de gestiune economică, iar pretențiile societății asupra acestui bun sunt neîntemeiate.

Sub acest aspect, susține că Pensiunea „Colos” (blocul nr. 2 și cantina) din s. Coblevo, r-l Berezanța, reg. Nicolaev, Ucraina, nefiind inclus în capitalul social al SA „Introsco”, prin protocolul între Guvernul RM și Fondul Proprietății de Stat al Ucrainei cu privire la statutul juridic (dreptul de proprietate) al blocului nr. 2 și al cantinei Pensiunii „Colos” din 02 iunie 2004 a fost recunoscut drept proprietatea Republicii Moldova.

Contrar scrisorii Departamentului Privatizării nr. 03-05-2624 din 21 iulie 2004, la solicitarea conducerii SA „Introsco”, Pensiunea „Colos” a fost înregistrat de către autoritățile ucrainene, pe teritoriul statului Ucraina, drept proprietate a SA „Introsco”. După aflarea acestui fapt (mai 2006), fosta Agenție Privatizare și, ulterior, Agenția Proprietății Publice, de mai multe ori (scrisorile nr. 03-05-1633 din 12 mai 2006, nr. 03-05-4091 din 22 noiembrie 2006, nr. 03-05-431 din 16 februarie 2008) a solicitat societății să inițieze și să asigure înregistrarea bunurilor imobile a pensiunii „Colos-2” ca proprietate a RM, aflată în gestiunea economică a SA „Introsco”, însă conducerea societății, intenționând să includă acest bun în capitalul social al SA „Introsco” ca aport al statului (ne bănesc), nu s-a conformat acestei cerințe.

La fel indică recurentul că, în legătură cu privatizarea pachetului de acțiuni ale statului din SA „Introsco”, Agenția Proprietății Publice a emis Ordinul nr. 56 din 01 august 2008 cu privire la transmiterea blocului nr. 2 și a cantinei pensiunii „Colos-2” la balanța Agenției, iar prin scrisoarea nr. 04-05-1866 din 04.08.2008, a cerut societății să înainteze reprezentanții săi în componenta Comisiei de predare - primire și totodată, să-i delege pentru a se deplasa la data de 07 august 2008 în s. Coblevo, pentru efectuarea transmiterii, însă administrația societății a refuzat transmiterea pensiunii.

Mai remarcă recurentul că, Agenția Proprietății Publice este responsabilă de supravegherea (monitorizarea) utilizării patrimoniului proprietate publică a statului transmis în gestiunea economică a societăților pe acțiuni, fondate în procesul privatizării, nu este împuternicită prin lege să adopte decizii de transmitere a bunurilor respective la balanța altor structuri de stat, în scopul asigurării protejării intereselor legitime ale statului Ministerul Economiei a elaborat și a promovat în modul stabilit proiectul hotărârii de Guvern cu privire la reorganizarea unor întreprinderi de stat și transmiterea patrimoniului proprietate publică a statului din gestiunea economică a unor societăți pe acțiuni, care la 24 martie 2011 a fost aprobat.

Mai mult ca atât, recurentul invocă că statul fiind proprietar al acestor bunuri a putut dispune liber de ele prin autoritatea competentă, care este Guvernul RM.

Consideră recurentul că atât prima instanță cât și instanța de apel nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și nu au aplicat prevederile legislației în vigoare, concluziile acestora fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii, în consecință fiind neîntemeiate și pasibile casării.

Prin referința din 18 decembrie 2015, Agenția Proprietății Publice a depus referința la cererea de recurs declarată de SA „Sigma” în care a indicat că în procesul reorganizării întreprinderii de stat Uzina de calculatoare al AP „Sigma” în societatea pe acțiuni un șir de bunuri aflate la bilanțul întreprinderii, inclusiv baza de odihnă „Luci” situată în Ucraina, r. Tartarbanar, s. Lebediovka, și baza turistică „Moldova” situată în Ucraina, r. Rahov, s. Iasini, nu au fost incluse de către stat în capitalul social al SA „Sigma”, astfel, acestea constituie proprietatea statului și aparțin societății doar cu drept de gestiune economică, iar pretențiile societății asupra acestor bunuri sunt neîntemeiate.

Mai susține că potrivit declarației din 01 septembrie 1995 cu privire la constituirea SA „Sigma”, patrimoniul întreprinderii s-a împărțit: 1) bunuri care au participat la formarea capitalului statutar al întreprinderii; 2) bunuri transmise în gestiune economică, iar în lista bunurilor transmise în gestiune economică sunt incluse și baza de odihnă „Luci” și baza turistică „Moldova” situate în Ucraina.

Prin urmare insistă că, la momentul creării SA „Sigma”, baza turistică „Moldova” și baza de odihnă „Luci” nu au format capitalul propriu al întreprinderii în cauză, respectiv constituind proprietatea statului, considerând recursul declarat de SA „Sigma” inadmisibil.

Prin referințele din 11 ianuarie 2015 și 01 februarie 2016, intimatul SA „Introsco” a indicat că recursul declarat de către Agenția Proprietății Publice este abuziv și neîntemeiat legal, prin ce se violează grav dreptul de proprietate al SA „Introsco” asupra bunului imobil Pensiunea „Colos” (blocul nr. 2 și cantina), amplasat în Ucraina, r-nul Berezanschii, s. Coblevo, încălcându-se vehement art. 46 al Constituției Republicii Moldova, art.art. 315, 316 al Codului Civil, Protocolului adițional nr. 1, art. 1 (protecția proprietății) al CEDO.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 29 septembrie 2015 a fost expediată în adresa participanților la proces, inclusiv recurenților SA „Sigma” și Agenției Proprietății Publice, la data de 13 octombrie 2015, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 7788 (f. d. 121, vol. III), însă, probe care ar confirma și recepționarea acesteia de către destinatari la materialele cauzei lipsesc.

Din aceste considerente, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile, la 24 noiembrie 2015 și respectiv prin intermediul oficiului poștal, la 30 noiembrie 2015, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile neîntemeiate și

care urmează a fi respinse cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Astfel, din materialele dosarului rezultă că la data de 24 martie 2011 Guvernul Republicii Moldova la inițiativa Ministerului Economiei al RM a aprobat Hotărârea nr. 194 „Cu privire la reorganizarea unor întreprinderi de stat și transmiterea patrimoniului proprietate publică a statului din gestiunea economică a unor societăți pe acțiuni” (f. d. 19-verso, Vol. I).

Potrivit hotărârii enunțate, la pct. 4, anexa subpct. 3 s-a transmis din gestiunea economică a SA „Introsco” în administrarea Agenției Proprietății Publice de pe lângă Ministerul Economiei al RM a Pensiunii „Colos” (blocul nr. 2 și ospătăria) amplasată în Ucraina, r-l Berezanschii, s. Coblevo.

Tot actele cauzei atestă că potrivit aceleiași hotărâri, la anexa subpct. 1 și 2 s-a transmis din gestiunea economică a SA „Sigma” în administrația Agenției Proprietății Publice de pe lângă Ministerul Economiei al RM, baza de odihnă „Luci” din s. Lebediovka, r-l Tatarbunar, Ucraina și baza turistică „Moldova” amplasată în s. Iasini, r-l Rahov, Ucraina (f. d. 19-verso, Vol. I).

În același timp, actele cauzei denotă că Pensiunea „Colos” (blocul nr. 2 și ospătăria) amplasată în Ucraina, r-l Berezanschii, s. Coblevo este proprietatea privată a SA „Introsco”, fapt ce se confirmă prin copiile autentificate ale certificatului de drept de proprietate asupra imobilului în cauză seria CAA nr. 276153 din 28 decembrie 2004 și extrasului de la BIT seria CBE nr. 054323 din 28 decembrie 2004 (f. d. 179-182, Vol. II).

La fel, la materialele cauzei este anexată copia autentificată a contractului de arendă a lotului de pământ pe care sunt situate edificii și clădiri care aparțin SA „Introsco”, încheiat între SA „Introsco” și Administrația Regională de Stat Nicolaev la 10 noiembrie 2010, pe un termen de 49 ani, încheierea căruia confirmă suplimentar faptul că SA „Introsco” este proprietarul respectivelor construcții (f. d. 183-201, Vol. II).

Conform art.315 alin. (1) Cod civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

Conform art. 316 alin. (1) și (2), proprietatea este în condițiile legii inviolabilă. Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condițiile legii.

Totodată conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care este unicul organ împuternicit de a trata dispozițiile Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, noțiunea de „speranță legitimă” este asimilată noțiunii de „bun”, acesteia fiindu-i acordată protecția oferită de art. 1 din Primul Protocolul adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și este tratată drept una din componentele dreptului de proprietate garantat atât de art. 1 al Convenției, cât și de Constituția Republicii Moldova.

Astfel, art. 1 din Primul Protocolul adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale prevede că orice persoană fizică

sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Conform art. 46 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, statul ocrotește proprietatea și aceasta nu poate fi folosită în detrimentul drepturilor, libertăților și demnității omului. Dreptul de proprietate privată este garantat și nimeni nu poate pune careva obstacole proprietarului pentru folosirea proprietății sale.

Sub acest aspect, prin aplicarea regulilor de interpretare a normelor enunțate este evident că Pensiuina „Colos” (blocul nr. 2 și ospătăria) amplasată în Ucraina, r-l Berezanshii, s. Coblevo aparține cu drept de proprietate SA „Introsco”.

Este cert și faptul că despre dreptul de proprietate a SA „Introsco”, recurentul Agenția Proprietății Publice a cunoscut din momentul emiterii hotărârii Judecătoriei Economice de Circumscripție din 06 februarie 2009 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2009, prin care a fost respinsă acțiunea Agenției Proprietății Publice de pe lângă Ministerul Economiei și Comerțului al RM înaintată împotriva SA „Introsco” cu privire la obligarea la semnarea actului de primire-predare a Pensunii „Colos” (blocul nr. 2 și ospătăria) amplasată în Ucraina, r-l Berezanshii, s. Coblevo, acțiunea fiind respinsă pe motiv că imobilul dat aparține cu drept de proprietate SA „Introsco” (f. d. 42-43, Vol. I).

Iar după cum instituie art. 123 alin. (2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

În acest context, se constată că Agenția proprietății publice pe lângă Ministerul Economiei al RM, deși, a cunoscut de faptul că Pensiuina „Colos” (blocul nr. 2 și ospătăria) amplasată în Ucraina, r-l Berezanshii, s. Coblevo este proprietatea privată a SA „Introsco”, cu toate acestea în mod neîntemeiat și ilegal a pus la dispoziția Guvernului informații denaturate referitor la regimul juridic al acestui imobil.

În consecință, prima instanță just a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii SA „Introsco” cu anularea în această parte a hotărârii Guvernului RM nr. 194 din 24 martie 2011 și ilegalității actelor contestate, soluție care a fost menținută și de instanța de apel.

Este de remarcat și corectitudinea mențiunii instanței de apel cu referire la faptul că Agenția Proprietății Publice și Guvernul RM nu au prezentat probe referitoare la anularea certificatului de proprietate eliberat de Ucraina, seria CAA nr. 276153 din 28 decembrie 2004, fie de contestare a acestui act, sau care ar combate datele indicate în certificatul nominalizat, aspect ce indică că argumentele recurenților în acest sens poartă un caracter pur declarativ, or potrivit art. 118 alin (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Concomitent, instanța de recurs relevă și temeinicia soluției instanțelor ierarhic inferioare cu privire la respingerea pretențiilor SA „Sigma” înaintate împotriva Guvernului RM, Ministerul Economiei al RM și Agenției Proprietății Publice pe lângă Ministerul Economiei al RM cu privire la contestarea parțială a actului administrativ ca fiind neîntemeiată, soluția menținută de către instanța de apel.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs notează că din conținutul înscrisurilor anexate la materiale cauzei, precum și din declarațiile participanților la proces rezultă că în procesul de privatizare, conform declarației de constituire a SA „Sigma” din 01 septembrie 1995, patrimoniul fostei întreprinderi de stat a fost divizat în: obiecte care au participat la formarea capitalului statutar al SA „Sigma” și care au fost transmise doar în gestiunea economică a acesteia.

Potrivit acestei declarații, printre obiectele patrimoniului de stat, care nu au fost incluse în mărimea capitalului statutar și s-au transmis doar în gestiunea economică a Societății se numără și baza de turism „Moldova” și baza de odihnă „Luci”, ambele amplasate pe teritoriul Ucrainei (f. d. 5-6 Vol. III).

La fel, din conținutul Protocoalelor din 24 ianuarie 2005 și din 09 februarie 2006, semnate de Guvernul RM și Fondul Proprietății de Stat al Ucrainei, rezultă că s-a recunoscut dreptul de proprietate al Republicii Moldova asupra bazei de odihnă „Luci”, situate în Ucraina, r-l Tatarbunar, s. Lebediovka și asupra bazei turistice „Moldova” situate în Ucraina, r-l Rahov, s. Iasini (f. d. f.d. 7, 9, vol. III).

La caz mai este stabilit că potrivit informației eliberate de Biroul de Inventariere tehnică r-l Rahov, Ucraina la 08 aprilie 2011, baza turistică „Moldova” situată în Ucraina, r. Rahov, s. Iasini aparține cu drept de proprietate statului Republica Moldova (f. d. 8, Vol. III).

Drept urmare, ținând cont și de conținutul actelor de proprietate arătate, instanța de recurs găsește drept întemeiată constatarea instanțelor ierarhic inferioare cu referire la faptul că dreptul asupra bazei de odihnă și asupra bazei turistice sus menționate aparține statului Republica Moldova, care în virtutea atributelor dreptului de proprietate este în drept să decidă posesia, folosința și dispoziția asupra bunurilor sale.

Iar în aceste circumstanțe, instanțele judecătorești just au constatat inexistența temeiurilor de anulare a Hotărârii Guvernului RM nr.194 din 24 martie 2011, în partea ce vizează transmiterea din gestiunea economică a SA „Sigma” în administrarea Agenției Proprietății Publice de pe lângă Ministerul Economiei al RM a bazei de odihnă „Luci”, situată în Ucraina, r. Tatarbunar, s. Lebediovka și baza de turism „Moldova” situată în Ucraina, r. Rahov, s. Iasini.

De altfel, temeinic a fost respins și argumentul SA „Sigma” precum că bunurile respective sunt incluse în activele întreprinderii, or, potrivit documentelor eliberate de organul de resort, împuternicit cu înregistrarea drepturilor de proprietate asupra imobilelor, se evidențiază că respectivele baze sunt înregistrate cu drept de proprietate în beneficiul Republicii Moldova, iar probe ce ar confirma contestarea înregistrării dreptului de proprietate nu sunt prezentate.

Astfel, în virtutea atributelor dreptului de proprietate, instanța de recurs consideră că soluția primei instanțe și instanței de apel privind respingerea acțiunii SA „Sigma” este una legală și întemeiată.

În acest context instanța de recurs va remarca că baza de odihnă „Luci” situată în Ucraina, r. Tartarbunar, s. Lebediovka și baza turistică „Moldova” situată în Ucraina, r. Rahov, s. Iasini, nu au fost incluse de către stat în capitalul social al SA „Sigma”, constituind proprietatea statului, fiind transmise doar în gestiunea economică a SA „Sigma” (f. d. 143-144, Vol. I).

În același timp, nu pot fi reținute nici afirmațiile recurentului SA „Sigma” precum că baza de odihnă „Luci” nu există și a fost casată, contrariul fiind dovedit prin Protocolul din 09 februarie 2006, semnate de Guvernul RM și Fondul Proprietății de

Stat al Ucrainei, prin care s-a recunoscut dreptul de proprietate al Republicii Moldova asupra bazei de odihnă „Luci”, or nu poate fi efectuată recunoașterea dreptului de proprietate asupra unui bun imobil care nu există în natură (f. d. 9, Vol. III).

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde s-a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursurile și a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se resping recursurile declarate de către Societatea pe Acțiuni „Sigma” și Agenția Proprietății Publice pe lângă Ministerul Economiei al Republicii Moldova.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015 și hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 18 noiembrie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Introsco” și Societății pe Acțiuni „Sigma” împotriva Guvernului Republicii Moldova, Ministerul Economiei al Republicii Moldova și Agenției Proprietății Publice pe lângă Ministerul Economiei al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

Tamara Chișca-Doneva